

Článek v Deníku 27.5.2013

Nejstaršímu rodákovi je už skoro 99 let, zakládal hasičský sbor

Setkání rodáků a přátel obce v Horních Kněžekladech. Nejstarší obyvatel Josef Vach přebírá medaili za založení hasičského sboru. Autor: Deník/Pavel Zeman

Horní Kněžeklady - Obec Horní Kněžeklady poblíž Týna nad Vltavou uspořádala v sobotu velké setkání. Lidé vzpomínali, jak se tu k ránu hrálo na návsi a pochodovalo kolem sochy mistra Jana Husa

Ve vesnici prožil celý život, před sedmdesáti lety zakládal hasičský sbor a dnes mu radost dělá hlavně rodina. Téměř devětadvacetiletý Josef Vach je nejstarším obyvatelem Horních Kněžeklad. Obec, pod níž spadají také Dolní Kněžeklady a Štipoklasy, uspořádala v sobotu setkání rodáků. Lidé tu hlavně vzpomínali.

Josef Vach si všiml, že se vesnice během uplynulých let hodně změnila. „Předtím tady bylo plno lidí a teď tu není dohromady nikdo,“ poznamenal. On sám od mládí pomáhal v hospodářství, poté se živil jako cestář. Recept na dlouhověkost nemá. „Nevím, čím to je, že jsem se toho dočkal. Já si dopředu opravdu všechno, nejraději mám vepřový bůček,“ dodal s úsměvem.

Mnohé pamatuje také devětasedmdesátiletá Jiřina Studíhradová. „Už jako malé děti jsme dováděly tady u sochy mistra Jana Husa na návsi. Když pak byly v kulturním domě zábavy, tak k ránu muzikanti hráli venku a kolem pomníku se pochodovalo. Prožila jsem tu pěkné dětství a mládí," vyprávěla.

Již 23 let píše Jiřina Studíhradová obecní kroniku. Před ní to měli na starost její dva strýcové a později i otec. „Já nejsem žádný velký písmák, ale bylo mi líto v tom nepokračovat. Teď už to dělám tak, že si během roku pravidelně zaznamenávám, co se děje, a ke konci roku to pak všechno dám dohromady a sepíšu do kroniky," vysvětlila.

I ona souhlasí s tím, že obci výrazně ubylo obyvatel. „Je mi z toho smutno. Občas se projdu na návěs a nikde není ani noha, chalupy jsou prázdné. Přitom si pamatuji, jak tam sousedi vždycky večer sedávali na lavičku a povídali si," komentovala.

Mezi ty, kteří se v Horních Kněžekladech sice nenarodili, ale nakonec tu prožili většinu života, patří Marie Lišková. Do vesnice se přistěhovala před více než šedesáti lety se svým manželem. „Dodnes jsem zůstala ve stejné chalupě a jsem spokojená. Nejvíc mě baví vařit pro celou rodinu," říká.

Marie Lišková letos oslavila 83. narozeniny. K vysokému věku jí možná dopomohl častý pobyt na čerstvém vzduchu. Vždy totiž pracovala v zemědělství. „Bylo to ale náročné. Musela jsem zvládat veškerou práci na poli, sbírali jsme brambory, podávali balíky slámy a podobně," dodala.

Součástí sobotní akce bylo také vysvěcení obecního praporu. Až dosud Horní Kněžeklady žádný neměli. „Myslím si, že by každá vesnice měla mít svůj symbol, a proto jsme požádali heraldika, aby nám ho navrhl. Nyní už je schválený a oficiálně jsme ho uvedli v život," připomněl starosta Josef Drn.

Dominantou znaku je černý kůň s červenými kopyty a udidly, který odkazuje k původním majitelům obce, pánům ze Žimutic. Tři dubové listy potom symbolizují tři sídelní celky a zlatá podkladová barva další dřívější vlastníky Horních Kněžeklad – Pražské arcibiskupství.

Autor: Andrea Zahradníková, Deník